

11. flokkur. Gjald 75 aurar hvert:

73

Stórgripir, sauðkindur, geitur, loðdýr.

12. maí

Þó skal lægsta gjald af aðfluttum og brottfluttum vörum aldrei vera minna en 30 aurar, en ekki skal taka tvisvar gjald af sömu vöru, enda sé þess getið á farmskrá, sé um vöru að ræða, sem vörugjald hefur áður verið tekið af.

2. gr.

37. gr. orðist svo:

Vélbátar, minni en 12 smálestir brúttó, greiði í hafnar-, bryggju- og ljósgjald kr. 15.00 í hvert sinn, er þeir koma til hafnar.

Vélbátar með þilfari, sem heima eiga á staðnum, greiði frá kr. 95.00 til kr. 190.00 árlegt gjald. Opnir vélbátar kr. 65.00 til kr. 125.00. Róðrabátar kr. 12.00.

3. gr.

Öll önnur gjöld, en samkv. 32. og 37. gr., skulu innheimt með 100% álagi. Þó skulu strandferðaskip ríkisins og skip Eimskipafélags Íslands aðeins greiða 50% álag.

4. gr.

Auglýsing um breytingar á hafnarreglugerð fyrir Húsavíkurhöfn, nr. 220 8. des. 1943, er hér með úr gildi numin.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 12. maí 1948.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

HAFNARREGLUGERÐ

74

fyrir Suðureyrarkauptún.

18. maí

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Takmörk hafnarinnar eru að utanverðu og vestan bein lína, sem hugsast dregin úr Brimnestá yfir Súgandafjörð í innri Skjólkleit á Galtarhlið, en að innan og sunnan bein lína úr Stein á Steinsengi yfir fjörðinn í ytri Áreið milli Selárdals og Gilsbrekku.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Að nýafstöðnum hreppsnefndarkosningum skal hreppsnefnd Suðureyrarhrepps kjósa 3 menn í hafnarnefnd, og jafnmarga til vara. Kjörtímabil hafnarnefndar er hið sama og hreppsnefndar. Hafnarnefnd sér um viðhald og endurbætur hafnarinnar og stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta. Hafnarnefnd annast reiknings-

74 hald og fjárvörzlu hafnarsjóðs, fyrir hönd hreppsnefndar, enda ber sveitarsjóður 18. maí ábyrgð á eignum og skuldbindingum sjóðsins.

3. gr.

Til þess að standast kostnað við hafnarmannvirki og árlegan reksturskostnað, skal stofna hafnarsjóð. Í hafnarsjóð renna allar tekjur, sem ákveðnar eru með reglugerð þessari. Við lok hvers rekstursárs skal hafnarnefnd semja reksturs- og efnahagsreikning sjóðsins, og ber henni að hafa fullgert reikninginn ekki síðar en í febrúarlök læsta reikningsárs. Reikningar skulu endurskoðaðir og úrskurðaðir á sama hátt og hreppsreikningar.

Fyrir 1. nóvember ár hvert skal hafnarnefnd hafa samið og lagt fyrir hreppsnefnd Suðureyrarhrepps frumvarp til áætlunar um tekjur og gjöld hafnarinnar á komandi ári. Hreppsnefnd skal síðan fullsemja áætlunina og senda hana samgöngumálaráðuneytinu til staðfestingar fyrir árslok ásamt nauðsynlegum skýringum á gjalda- og tekjuliðum.

4. gr.

Reikningsár hafnarsjóðs er almanaksárið.

III. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra á höfninni.

5. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ekki ferma né afferma, mega aldrei leggjast svo á höfninni, að þau tálmi affermingu annarra skipa, og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boðum hafnarnefndar eða umboðsmanns hennar um það, hvar þau megi liggja eða leggjast.

Aldrei mega nein skip leggjast svo nærri bryggju, að eigi sé nægilegt svigrúm fyrir önnur skip, að komast að eða frá.

Tregðist eigandi, skipstjóri eða umráðamaður skips við að hlýða boðum hafnarnefndar eða umboðsmanns hennar, um að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni, getur hafnarnefnd látið gera það á kostnað eiganda.

6. gr.

Enginn má leggja sérstök legugögn í höfnina, nema leyfi hafnarnefndar komi til, og skal hún ákveða, hvar þau skuli lögð.

Í hverju skipi, að undanskildum skipum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til að liggja mannlauð í lægi hafnarinnar, skal jafnan vera einn maður að minnsta kosti, er geti tekið á móti skipunum hafnarnefndar og látið framkvæma þær, hvort heldur á að færa skipið eða framkvæma eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

7. gr.

Ekki má festa skipi við bólvirki né bryggju nema við festarhringa eða festarstólpa. Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða bólvirkinu. Þyki þess eigi nægilega gætt, má krefjast, að bætt sé úr því tafarlaust. Skyld er að hafa tryggar hlífir milli skips og bólvirkis eða bryggju.

8. gr.

Gufuskip eða önnur vélaskip mega ekki láta vélar ganga með svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannverkjum stafi hættu af því. Ekki má hleypa vatni á bryggju eða bólvirki að óþörfu.

9. gr.

74

Ef skip lendir á grynningum eða sekkur, þar sem það að áliti hafnarnefndar tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt, svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarnefnd láta færa skipið burt á kostnað eiganda, og er henni heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

Hrökkvi andvirði hins selda skips ekki fyrir kostnaðinum, er eigandi þess ábyrgur fyrir eftirstöðvunum.

IV. KAFLI

Um notkun bryggna og bólvirkja.

10. gr.

Venjulega er skipum heimilt að leggjast við bryggju og bólvirki hafnarinnar í þeirri röð, sem þau koma. Þó skulu, að öðru jöfnu, þau skip, sem sigla eftir fasti auglýstri ferðaáætlun og flytja póst, hafa rétt til að leggjast að bryggjum og bólvirkjum, þótt önnur skip liggi þar fyrir, og verða þau þá að vikja, meðan hin eru afgreidd. Sams konar rétt hafa vélskip fram yfir seglskip. Sé fermingu eða affermingu skips eigi haldið áfram með hæfilegum hraða, að áliti hafnarnefndar, ber því að vikja fyrir öðrum skipum, ef hún krefst þess. Enn fremur getur hafnarnefnd eða umboðsmaður hennar vísað skipum frá bryggjum og bólvirkjum, áliti hann það nauðsynlegt vegna óveðurs.

11. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum, sem ferma eða afferma við bryggjur eða bólvirki, sé lagt hlið við hlið, er heimilt að flytja farm þeirra skip, sem utar liggja yfir þilför hinna á bjálkabráum. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipa, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför skipanna, sem nær liggja.

12. gr.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi og öðru slíku, er skylt að hafa nægilega sterka hlífidúka milli skips og bólvirkis, bryggju eða milli skipa, svo ekkert falli fyrir borð. Sé þessa ekki gætt, getur hafnarnefnd stöðvað verkið, unz úr er bætt.

13. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða láta á í skip, mega ekki liggja á bryggjum né bólvirkjum og eigi annars staðar á landi hafnarinnar, en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með leyfi hafnarnefndar. Skal flytja burt vörur og muni jafnskjótt og hún krefst þess.

V. KAFLI

Hafnarmannvirki einstakra manna og félaga innan hafnarinnar.

14. gr.

Meðfram strandlengju hafnarinnar má ekki gera í sjó fram neina bryggju eða önnur mannvirki, né heldur breyta þeim mannvirkjum, sem fyrir eru og ekki fylla upp eða dýpka út frá landi, nema hreppsnefndin hafi veitt samþykki til þess, að fengnum tillögum hafnarnefndar. Skjóta má úrskurði hreppsnefndar undir úrskurð samgöngumálaráðuneytisins. Sé slíkt leyfi ekki notað innan tveggja ára, fellur það úr gildi.

Sá, sem fengið hefur leyfi til að gera slík mannvirki, skal halda því svo vel, að engin hætta stafi af því. Brot gegn því varðar sektum, allt að 10 þúsund krónum, og getur hafnarnefnd látið nema burtu mannvirkið á kostnað eiganda.

74 Til meiri háttar framkvæmda og ráðstafana skal leita samþykkis samgöngu-
18. maí málaráðuneytisins.

15. gr.

Við bryggjur eða uppfyllingu einstakra manna eða félaga innan hafnarinnar, hafa skip rétt til að leggjast að í sömu röð og þau koma inn og sækja um það. Þó skulu skip, sem sigla eftir fastri auglýstri áætlun, hafa forgangsrétt næst skipum eiganda.

16. gr.

Við hverja bryggju einstakra manna eða félaga, sem skipum er ætlað að leggjast að, skal vera umsjónarmaður, er hafnarnefnd samþykkir.

Óheimilt skal einstaklingum eða félögum, sem eiga bryggju eða bólvirki innan hafnarinnar, að taka vörugjald af þeim vörum, sem fara þar um, nema samþykki hafnarnefndar komi til.

17. gr.

Um lýsingu slikra mannvirkja, þrífnað á þeim og ýms nauðsynleg áhöld, svo sem stiga, landgöngubrýr, björgunarhringi o. s. frv., fer eftir þeim fyrirmælum, er hafnarnefnd setur á hverjum tíma, og gildir jafnt fyrir allar bryggjur, bólvirki og uppfyllingar á hafnarsvæðinu.

VI. KAFLI

Um almenna reglu.

18. gr.

Hafnarnefnd sér um, að gætt sé almennrar reglu á höfninni og við hana. Er öllum skylt að hlýða boði hennar og banni, og enn fremur annarra þeirra starfsmanna, er hún setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger, getur hann kært það fyrir hreppstjóra eða sýslumanni, en skipunum hafnarnefndar eða starfsmanna hennar ber að hlýða tafarlaust.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

19. gr.

Öll skot við og á höfninni eru stranglega bönnuð.

20. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má eigi kveikja eld eða ljós, nema í eldavélum skipsins eða á ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og því svæði, sem unnið er að fermingu þeirra eða affermingu, enda skal það greinilega auglýst. Álit hafnarnefnd að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er henni heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðar-ráðstafanir.

VII. KAFLI

Hafnargjöld.

1. Lestagjald.

21. gr.

Öll skip 12 brúttósmálestir og stærri, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum, skulu greiða lestagjald í hvert sinn, er þau leggjast við festar á Suðureyrarhöfn og hafa samband við land, með þeim undantekningum, er síðar getur.

22. gr.

74

18. maí

- a. Skip og bátar, sem eru eign manna búsettra í Súgandafirði, og gerð út þaðan til fiskveiða og flutninga, svo og önnur skip og bátar, sem gerð eru út frá Suðureyri a. m. k. tveggja mánaða tíma á ári, skulu greiða lestagjald einu sinni á ári 4 kr. af hverri heilli brúttósmálest skips eða báts, þó eigi yfir 100 kr. fyrir eitt skip eða bát. Vélbátar minni en 5 smál. brúttó skulu greiða 10 kr. lestagjald á ári.
 - b. Önnur innlend fiskiskip greiða 40 aura fyrir hverja brúttó-smálest í hvert skipti, sem þau koma til hafnar, þó ekki minna en 5 kr. í hvert sinn.
 - c. Innlend strandferðaskip og millilandaskip greiða í fyrsta skipti á ári hverju, er þau koma á Suðureyrarhöfn, 40 aura af hverri brúttósmálest í lestagjald, en ekkert þótt þau komi oftár á því ári.
 - d. Önnur skip, sem til hafnarinnar koma, nema þau, sem undanþegin eru hafnargjöldum, greiða, ef þau hafa samband við land, 50 aura af hverri nettósmálest í hvert skipti.
- Hálf smálest telst sem heil, minna broti skal sleppt.

23. gr.

Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, björgunarskip, skip, sem hafa skirteini sem skemmtiferðaskip, skip, sem gerð eru út til vísindarannsókna, skip, sem leita hafna vegna óveðurs, en hafa ekki samband við land, og skip, sem sanna fyrir sjórétti, að þau hafi orðið að leita hafnar vegna sjóttjóns.

2. Bryggjugjald.

24. gr.

Hvert skip, sem leggst að bólvirki eða bryggju, hvar sem er í höfninni, skal greiða bryggjugjald eftir stærð skipsins, talið í heilum brúttósmálestum, en broti skal sleppt.

Gjöldin skulu vera sem hér segir:

- a. Bátar og skip, 12 brúttó-smálestir og stærri, sem eru eign búsettra manna í Suðureyrarhreppi, greiði 3 krónur af hverri brúttósmálest á ári.
- b. Öll aðkomuskip greiða 16 aura af brúttó-smálest fyrir hvern hálfan sólarhring, eða hluta af hálfum sólarhring, sem þau liggja við bryggju. Minnsta gjald skal þó vera kr. 10.00 í hvert sinn. Liggi þau skip utan á öðru skipi greiðist aðeins hálf gjald. Sama máli gegnir um þau aðkomuskip, er fiskveiðar stunda frá Suðureyri eða eru gerð út þaðan. Þó getur hafnarnefnd, ef hún telur ástæðu til, gert samning um bryggjugjöld slíkra skipa. Undanþegin bryggjugjaldi eru sömu skip og um getur í 23. gr., nema er þau flytja vörur eða farþega, er þau taka gjald fyrir. Þó eru herskip og skemmtiferðaskip alltaf undanþegin bryggjugjaldi og öðrum hafnargjöldum.

25. gr.

Nú eiga einstaklingar eða félög hafskipabryggju innan hafnarsvæðis og má þá ekki taka í hafnarsjóð bryggjugjald né gjald af vörum, sem um þær bryggjur fara, fyrr en hafnarsjóður hefur komið upp sambærilegu mannvirki til afgreiðslu skipa.

Heimilt er að innheimta þessi gjöld í hafnarsjóð, þegar byrjað er á framkvæmdum hafnarmannvirkja.

3. Vörugjald.

26. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum og skepnum, sem útskipað er eða afskipað á höfninni, með þeim undantekningum, sem getur um í næstu greinum.

74

27. gr.

18. maí

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skipsins eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast í land, nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálfvörugjald.

Af vörum, sem settar eru á land, en eiga að fara aftur með sama skipi, greiðist ekkert vörugjald.

28. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

- a. Umbúðir, sem endursendar eru, enda sé þess getið á farmskrá.
- b. Vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.
- c. Póstflutningur og venjulegur farþegaflutningur.

29. gr.

Vörugjaldið skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum af hverri sendingu sérstaklega, brot úr gjaldeiningu telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds, og eru skipstjóri eða afgreiðslumaður skipa skyldir til að láta hafnarnefnd í té afrit af farmskrá skipsins. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem fleyta hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarnefnd ástæða til, getur hún hvenær sem er látið ákveða vörumagnið á þann hátt, er hún telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn. Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af.

30. gr.

Vöru skal flokka til vörugjalds eftir því sem vörugjaldskrá tiltekur og gjald greiðist eftir því, er þar segir.

Ef vafi leikur á í hverjum flokki skuli telja einhverja vöru, úrskurðar hafnarnefnd, en úrskurði hennar má áfrýja til hreppsnefndar.

V ö r u g j a l d s k r á .

A. Aðfluttar vörur:

1. flokkur. 40 aurar fyrir hver 100 kg: Slægður fiskur með haus eða jafngildi hans, sé fiskurinn fluttur í land í öðru ástandi.
2. flokkur. 50 aurar fyrir hver 100 kg: Kol, salt eða sement.
3. flokkur. 10 aurar fyrir hvert teningsfet: Timbur.
4. flokkur. 15 aurar fyrir hvert teningsfet: Aðrar vörur, sem reiknast eftir rúm-máli.
5. flokkur. 5 kr. tonnið: Olía og benzín, en í fötum 1 kr. af hverju.
6. flokkur. 25 aurar fyrir hvert stykki: Tómar tunnur.
7. flokkur. 75 aurar fyrir hvert stykki: Vörur alls konar undir 100 kg hvert stykki. Þó skal vörugjald af kornvörum og sykri undir 25 kg vera 40 aurar hvert stykki.
8. flokkur. 10 kr. tonnið: Vörur 100 kg eða þyngri, enn fremur járnvörur og önnur þungavara, sem ekki er áður talin.
9. flokkur. 5 kr. tonnið: Sild og smokkfiskur.

B. Brottfluttar vörur:

1. flokkur. 15 kr. tonnið: Hertur fiskur alls konar.
2. flokkur. 10 kr. tonnið: Hraðfrystur fiskur.
3. flokkur. 7.50 kr. tonnið: Saltfiskur.

4. flokkur. 10 kr. tonnið: Lýsi, sild, hrogn, kjöt, gærur, beinamjöl og aðrar vörur, sem reiknast eftir þyngd. 74
18. maí
5. flokkur. 15 aurar fyrir teningsfet: Aðrar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli. Minnsta vörugjald á stykki er þó 75 aurar.
- Hafnarnefnd er heimilt að undanþiggja vörugjaldi innlendar afurðir, sem fluttar eru að eða frá staðnum í smáum stíl.

31. gr.

Fyrir að leggja vörur á land hafnarinnar, skal greiða 10 aura fyrir hvern fermetra lands, sem varan þekur, sé hún ekki flutt burt, innan tveggja sólarhringa. Gjald þetta reiknast fyrir hverjar 24 klst. eða brot úr þeim. Gjald fyrir mikið vörumagn má ákveða með samningi.

32. gr.

Fyrir lóðir hafnarinnar, geymsluhús og tæki, sem leigð eru einstökum mönnum eða félögum, um lengri eða skemmri tíma, skal greiða gjald, sem ákveðið verður með samningi.

VIII. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

33. gr.

Hafnarnefnd eða umboðsmaður hennar sér um innheimtu allra hafnargjalda.

34. gr.

Skipstjóri eða formaður ber ábyrgð á greiðslu lestagjalds og bryggjugjalds. Hafnarsjóður hefur haldsrétt í skipum, unz gjöldin eru greidd. Þegar gjalddagar eru ekki ákveðnir í reglugerð þessari, skal greiða gjöldin, áður en skipið fer burt úr höfninni.

35. gr.

Gjald fyrir vörur, sem um getur í 33. gr., greiðir eigandi eða umboðsmaður hans, og hefur hafnarsjóður haldsrétt í vörunni, unz gjaldið er greitt.

Vörugjald af vörum, sem lagðar eru á land á hafnarsvæðinu, fellur í gjalddaga um leið og varan er sett á land, og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar í skip. Afgreiðslumaður skips skal standa skil á greiðslu vörugjaldsins.

Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

36. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

IX. KAFLI

Ýmis ákvæði.

37. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum reglum.

Ef samningum verður ekki við komið, um skaðabætur fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, skulu þær ákveðnar af þremur óvilhöllum dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það, áður en einn mánuður er liðinn frá því, að matsgerð er lokið. Yfirmat skal fara fram af fimm dómkvöddum mönnum.

- 74 18. maí Kostnaður við yfirmat greiðist af þeim, er hefur krafizt þess, ef matsupphæð-
inni verður ekki breytt til hækkunar, er nemi 10% af hinnu ákveðnu skaðabóta-
upphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

38. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglu-
gerð þessari, má fara burt úr höfninni, meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji
tryggingu, er hafnarnefnd tekur gilda.

39. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum frá 20—10000 kr., nema þyngri refs-
ing liggji við samkvæmt öðrum lögum.
Sektirnar renna í hafnarsjóð Suðureyrar.

40. gr.

Mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara með að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um
hafnargerðir og lendingarbætur, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftir-
breytni öllum þeim, sem, hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 18. maí 1948.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

75

19. maí

AUGLÝSING

um iðgjöld fyrir búfjartryggingar.

Ársiðgjöld fyrir búfjartryggingar af hverjum 100 krónum vátryggingarupp-
hæðar ákveðst til bráðabirgða þannig:

- I. Búfé, sem skylt er að vátryggja (kynbótagripir):
Kynbótanaut, þar með taldir tarfkálfar, sem ætlaðir eru til kynbóta	1 %
Kynbótahestar	2,7 %
Hryssur (á kynbótabúum)	2,25 %
Hrútar —	4,25 %
Ær að meðtöldum gimbrum settum á vetur	1,5 %
- II. Búfé í frjálsri vátryggingu:
- a. Gegn vanhöldum:
Kýr	2 %
Naut	1 %
Hrútar	4,25 %
- b. Gegn slysum (sauðfjárhópar):
1. Þar sem beitolönd liggja ekki að sjó	0,3 %
2. Þar sem beitolönd liggja að sjó:	
a. Sé flæðihætt	1,5 %
b. Sé ekki flæðihætt	0,7 %

Landbúnaðarráðuneytið, 19. maí 1948.

Bjarni Ásgeirsson.

Arní G. Eylands.